

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI TER KONVENCIJE
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO AVSTRIJO O
IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN
PREMOŽENJE**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane 1. oktobra 1997 ter spremenjene s Protokolom, podpisanim 26. septembra 2006, in Protokolom, podpisanim 28. septembra 2011 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jo je Republika Slovenija podpisala 7. junija 2017 in Republika Avstrija 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument sta skupaj pripravila pristojna organa Republike Slovenije in Republike Avstrije ter predstavlja njuno skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Avstrije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. septembra 2017. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna v Sloveniji v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 4/98-MP, 22/06-MP, 6/12-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>), ter v Avstriji na spletni strani Zveznega ministrstva za finance, <https://english.bmf.gv.at/taxation/The-Austrian-Tax-Treaty-Network.html>.

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Republike Avstrije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. septembra 2017, je dostopno na spletni strani [depozitarja MLI \(OECD\)](http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf) (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Avstrije v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 22. september 2017 za Republiko Avstrijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo.

Ta celotni dokument vsebuje posebne informacije glede dnevov, s katerimi ali po katerih se vsaka od določb MLI začne uporabljati v zvezi s konvencijo.

KONVENCIJA

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO AVSTRIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN PREMOŽENJE

Republika Avstrija in Republika Slovenija sta se

[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI] [z namenom, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje,]

*Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:*¹

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema ta konvencija, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja ta sporazum, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

dogovorili o naslednjem:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

¹ V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI se prvi odstavek 6. člena MLI uporablja v Republiki Sloveniji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem;

in,

v skladu s prvim in tretjim odstavkom 35. člena MLI se prvi odstavek 6. člena MLI uporablja v Republiki Avstriji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Avstrija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem.

NEURADNI PREVOD

1. Ta konvencija se uporablja za davke na dohodek in premoženje, ki jih nalaga država pogodbenica, njene politične enote ali njene lokalne oblasti, ne glede na to, kako se pobirajo.

2. Za davke na dohodek in premoženje štejemo vse davke, ki se plačujejo na celotni dohodek, na celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključujoč davke na dobiček od odsvojitve premožnin ali nepremičnin, davke na celotne zneske mezd in plač, ki jih plačujejo podjetja, kot tudi davke na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so:

a) v Republiki Sloveniji:

1. davek na dobiček pravnih oseb, vključujoč dohodek od transportnih storitev tuje osebe, ki nima svojega zastopstva na področju Republike Slovenije;

2. davek na dohodek posameznikov, vključujoč mezde in plače, dohodek od kmetijskih dejavnosti, dohodek iz poslovanja, kapitalske dobičke in dohodek iz nepremičnin in premožnin;

3. davek na premoženje;

(v nadaljevanju: "slovenski davek");

b) v Republiki Avstriji:

1. davek na dohodek (die Einkommensteuer);

2. davek na dobiček pravnih oseb (die Koerperschaftsteuer);

3. davek na zemljišča (die Grundsteuer);

4. davek na kmetijska in gozdarska podjetja (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);

5. davek na vrednost zazidljivih praznih zemljišč (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstuecken);

(v nadaljevanju: "avstrijski davek").

4. Ta konvencija se bo uporabljala tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne dajatve, ki bodo uvedene po datumu podpisa konvencije, dodatno k že obstoječim dajatvam ali namesto njih. Pristojni organi držav pogodbenic morajo drug drugega obvestiti o vseh bistvenih spremembah, ki so bile izvršene v ustreznih davčnih zakonih.

3. člen

SPLOŠNE DEFINICIJE

1. Za potrebe te konvencije, razen če kontekst ne zahteva drugače:

a) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Republiko Slovenijo ali Republiko Avstrijo, v skladu s kontekstom te konvencije; in v primeru, ko se izraza uporabljata v zemljepisnem smislu, pomenita ozemlje Slovenije ali Avstrije, v primeru Slovenije vključno z morskimi površinami, morskim dnom in njegovim podzemljem, ležečim ob teritorialnem morju, v katerem lahko Republika Slovenija izvaja svoje suverene pravice in ima svojo sodno oblast v skladu z mednarodnim pravom in domačo zakonodajo;

NEURADNI PREVOD

b) izraz "oseba" zajema posameznika, družbo ali katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

c) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali enoto, ki se jo obravnava kot korporacijo v davčne namene;

d) izraza "podjetje države pogodbenice" ali "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

e) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo ali letalom, s katerim upravlja podjetje, ki ima sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, razen kadar ladja ali letalo opravljata prevoze izključno med kraji v drugi državi pogodbenici;

f) izraz "pristojni organ" pomeni:

(i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;

(ii) v Avstriji: Zveznega ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;

g) izraz "državljan" pomeni:

(i) katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;

(ii) katero koli pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katere status izhaja iz zakonov, ki veljajo v državi pogodbenici.

2. Kadar uporablja država pogodbenica to konvencijo, ima vsak izraz, ki s konvencijo ni opredeljen, če kontekst ne zahteva drugače, tak pomen, kot ga ima po njenih zakonih, ki se nanašajo na davke, za katere se uporablja ta konvencija.

4. člen

REZIDENT

1. Za potrebe te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je v skladu z zakoni te države pogodbenice dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega bivališča, bivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega kriterija podobne narave. Vendar ta izraz ne pomeni katero koli osebo, ki je dolžna plačevati v državi le davke od dohodkov, ki izvirajo v tej državi ali od premoženja, ki se tam nahaja.

2. Kadar je v skladu z določbami 1. odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status opredeli kot sledi:

a) šteje se za rezidenta države pogodbenice, kjer ima stalno bivališče; če ima stalno bivališče v obeh državah pogodbenicah, se šteje za rezidenta države pogodbenice, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče vitalnih interesov);

b) če države, v kateri ima središče svojih vitalnih interesov, ni mogoče določiti, ali če nima na razpolago stalnega bivališča v eni ali drugi državi pogodbenici, se šteje, da je rezident države, v kateri običajno prebiva;

c) če ima svoje običajno bivališče v obeh državah pogodbenicah ali v nobeni od njiju, se šteje za rezidenta države pogodbenice, katere državljan je;

d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojni organi držav pogodbenic razrešijo to vprašanje s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb 1. odstavka oseba, razen fizične osebe, rezident v obeh državah, se šteje za rezidenta države pogodbenice, v kateri se nahaja njen sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Izraz "stalna poslovna enota" v tej konvenciji pomeni stalno mesto poslovanja, v katerem se v celoti ali delno odvijajo posli določenega podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

a) sedež uprave;

b) podružnico;

c) poslovalnico;

d) tovarno;

e) delavnico; in

f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali kateri koli drug kraj, kjer pridobivajo naravne vire.

3. Gradbišče, objekt v izgradnji ali projekt instalacij pomeni stalno poslovno enoto samo, če traja dlje kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Kljub določbam iz tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

a) uporabe prostorov izključno za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;

b) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo zaradi skladiščenja, razstavitve ali dostave;

c) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, izključno za namene obdelave in predelave v drugem podjetju;

d) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno za nakup dobrin ali blaga ali za zbiranje podatkov za podjetje;

e) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno z namenom izvajanja, za podjetje, katere koli druge dejavnosti pripravljalnega ali pomožnega značaja;

f) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno zaradi kakršne koli kombinacije dejavnosti, navedenih v pododstavkih a) do e), če je celotna dejavnost stalnega kraja poslovanja, ki izvira iz te kombinacije, pripravljalnega ali pomožnega značaja.]

--

*Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:*²

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
Možnost A

Ne glede na 5. člen te konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v četrtem odstavku 5. člena te konvencije kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

5. Kljub določbam 1. in 2. odstavka, kjer oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega veljajo določbe 6. odstavka – deluje v državi pogodbenici v imenu podjetja druge države pogodbenice in ima in običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se šteje, da ima podjetje stalno poslovno enoto v prvi omenjeni državi pogodbenici za vse dejavnosti, ki jih ta oseba opravlja za podjetje, razen, če njene dejavnosti niso omejene na tiste, omenjene v 4. odstavku, zaradi katerih se ta stalni kraj poslovanja po tem odstavku ne bi štel za stalno poslovno enoto, če bi se te dejavnosti opravljale prek stalnega kraja poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje države pogodbenice stalno poslovno enoto v drugi državi, če opravlja svoje posle v drugi državi pogodbenici preko posrednika, splošnega

² V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI se drugi odstavek 13. člena MLI uporablja v Republiki Sloveniji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem;

in,

v skladu s prvim in tretjim odstavkom 35. člena MLI se drugi odstavek 13. člena MLI uporablja v Republiki Avstriji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Avstrija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem.

NEURADNI PREVOD

komisionarja ali kakršnega koli agenta, ki ima neodvisen status, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje ali jo nadzoruje družba, ki je rezident druge države pogodbenice oziroma ki izvaja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), samo po sebi še ne pomeni, da se taka družba šteje za stalno poslovno enoto druge.

6. člen

DOHODEK OD NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom od kmetijstva in gozdarstva) v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga določa zakonodaja države pogodbenice, v kateri se nahaja določena nepremičnina. Izraz zajema vselej tudi premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živi in neživi inventar kmetijskih in gozdnih gospodarstev, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava, ki se nanašajo na zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugih naravnih bogastev. Ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določila 1. odstavka se uporabljajo za dohodek, ustvarjen z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali drugačno uporabo nepremičnine.

4. Določila 1. in 3. odstavka se uporabljajo tudi za dohodek od nepremičnine podjetja in za dohodek od nepremičnine, ki se uporablja za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČKI

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tisti državi pogodbenici, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici preko stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje kot prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo v tolikšni meri, kolikor se lahko pripisuje tej stalni poslovni enoti.

2. V skladu z določbami 3. odstavka, kjer podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici preko stalne poslovne enote v njej, bo v vsaki državi pogodbenici stalni poslovni enoti pripisan dobiček, ki bi ga lahko pričakovali, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki se ukvarja z istimi ali podobnimi dejavnostmi pod istimi ali podobnimi pogoji in deluje popolnoma neodvisno od podjetja, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobičkov stalne poslovne enote se mora dovoliti odbitek stroškov, ki nastanejo pri poslovanju stalne poslovne enote, vključujoč poslovodne in splošne upravne stroške, ki so nastali bodisi v državi, kjer se nahaja stalna poslovna enota, ali drugje.

4. V kolikor je bilo v državi pogodbenici običajno določati dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti na podlagi razdelitve celotnega dobička podjetja na različne dele, nič v 2. odstavku ne more preprečiti državi pogodbenici, da bi določala dobiček za obdavčenje s takšno razdelitvijo, ki je običajna. Metoda razdelitve mora vseeno biti takšna, da so rezultati v skladu z načeli, ki jih vsebuje ta člen.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripisuje dobiček, če samo kupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene gornjih odstavkov se morajo stalni poslovni enoti dobički določati po isti metodi leto za letom, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kjer dobički vključujejo dele dohodka, ki so posebej obravnavani v drugih členih te konvencije, na določbe tistih členov ne bodo vplivale določbe tega člena.

8. Izraz "dobički", kot je uporabljen v tem členu, vsebuje dobičke, ki pripadajo kateremu koli družbeniku iz naslova njegovega sodelovanja v osebni družbi (partnership), in v primeru Avstrije iz sodelovanja v tih družbi (Stille Gesellschaft), ustanovljeni v skladu z avstrijskim pravom.

8. člen

POMORSKI IN ZRAČNI PROMET

1. Dobički iz prevozov z ladjami in letali v mednarodnem prometu se obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Če je sedež dejanske uprave ladijskega transportnega podjetja na ladji, se šteje, da je sedež v državi pogodbenici, v kateri se nahaja matična luka ladje, če pa ladja nima matične luke, je sedež v državi pogodbenici, katere rezident je prevoznik.

3. Določbe 1. odstavka veljajo tudi za dobičke iz udeležbe v poolu, mešanem podjetju ali mednarodnih poslovnih agencijah.

9. člen

ZDRUŽENA PODJETJA

(1) Kjer

a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali

b) so iste osebe udeležene neposredno ali posredno pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice,

in v obeh primerih obstajajo oziroma se dvema podjetjema v njunih komercialnih in finančnih razmerjih urejajo določeni pogoji, ki so drugačni od tistih, kakršni bi bili med neodvisnimi podjetji, potem bi se dobički, do katerih bi – če takih pogojev ne bi bilo – v enem od podjetij prišlo, vendar – prav zaradi takih pogojev do njih ni prišlo, lahko vključili v dobičke tega podjetja in ustrezno obdavčili.

(2) Kjer država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje in ustrezno obdavči dobičke, ki so bili že obdavčeni v drugi državi v okviru podjetja te druge države pogodbenice in tako doseženi dobički so tisti dobički, ki bi jih sicer imelo podjetje prvo omenjene države, če bi bili pogoji med obema podjetjema enaki pogojem med neodvisnimi podjetji, takrat mora ta druga država ustrezno prilagoditi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od takega dobička. Pri določanju take prilagoditve, je treba upoštevati določbe te konvencije in pristojni organi držav pogodbenic se med seboj posvetujejo, če je to potrebno.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, rezident države pogodbenice, izplača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v drugi državi.

2. Vendar se takšne dividende lahko obdavči tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakoni te države pogodbenice, če pa je prejemnik upravičeni lastnik dividend, tako obračunani davek ne sme presegati:

a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba (ki ni osebna družba – partnership), ki ima direktno vsaj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende, v svoji lasti;

b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojni organi držav pogodbenic določijo način uporabe take omejitve z medsebojnim dogovorom.

Določbe tega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe glede na dobičke, iz katerih so plačane dividende.

3. Izraz "dividende", uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, "jouissance" delnic ali pravic, rudniških delnic, delnic ustanoviteljev, ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, kot tudi dohodek iz drugih skupnih pravic, ki se davčno enako obravnava kot dohodek od delnic po zakonih države, katere rezident je družba, ki izvaja delitev.

4. Določbe 1. in 2. odstavka ne veljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, preko stalne poslovne enote podjetja, ki se tam nahaja, ali opravlja v drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve preko stalne baze, ki se tam nahaja, in je holding, kateremu se izplačujejo dividende, dejansko povezan s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar družba, ki je rezident države pogodbenice, dobiva svoje dobičke ali dohodke iz druge države pogodbenice, ta druga država pogodbenica ne sme nalagati nobenih davkov na dividende, ki jih izplača družba, razen če so te dividende izplačane rezidentu te druge države, oziroma če je holding, kateremu se izplačujejo dividende, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne obračunati davkov na nerazdeljene dobičke družbe, celo če se izplačane dividende ali nerazdeljeni dobički sestojijo v celoti ali delno iz dobičkov ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastajajo v državi pogodbenici in so izplačane rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar so lahko take obresti obdavčene tudi v državi pogodbenici, v kateri so nastale in v skladu z zakoni te države pogodbenice, če pa je prejemnik upravičeni lastnik obresti, tako zaračunan davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska obresti.

(2a) Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi, če:

a) je plačnik obresti država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast ali centralna banka,

b) se obresti plačajo drugi državi pogodbenici ali njeni politični enoti ali lokalni oblasti ali centralni banki,

c) se obresti plačajo za posojilo, ki ga je dala, odobrila, zanj dala poroštvo ali ga zavarovala ustanova, ki je po notranjem pravu pooblaščen, da kot izvozna finančna ustanova zastopa državo pogodbenico.

3. Izraz "obresti", kot se uporablja v tem členu, pomeni dohodek iz terjatev kakršnekoli vrste, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko ali ne in ne glede na to, ali imajo pravico do soudeležbe pri dolžnikovih dobičkih in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz zadolžnic ali obveznic vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takšnim vrednostnim papirjem, obveznicam in zadolžnicam. Pogodbene kazni zaradi zamude v plačilu se po tem členu ne štejejo za obresti.

4. Določbe 1., 2. in 2a odstavka ne veljajo, če upravičeni lastnik obresti, rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, kjer nastajajo obresti, preko stalne poslovne enote v tej državi ali če v tej drugi državi pogodbenici opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki se nahaja v njej in je terjatev, v zvezi s katero se izplačujejo obresti, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so obresti nastale v državi pogodbenici, kadar je plačnik država sama, politična enota, organ lokalne uprave ali rezident te države pogodbenice. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastal dolg, od katerega se plačujejo obresti in te obresti plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so te obresti nastale v državi pogodbenici, v kateri se nahaja stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in upravičenim lastnikom, če takega odnosa ne bi bilo, določbe tega člena veljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru ostane presežni del plačila obdavčen v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčujejo v tej drugi državi.

2. Vendar se licenčnine in avtorski honorarji lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", uporabljen v tem sporazumu, pomeni kakršna koli plačila, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe, vsake avtorske pravice za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, kakršnega koli

NEURADNI PREVOD

patenta, zaščitne znamke, oblike ali modela, načrta, tajne formule ali postopka, ali za informacije, ki se nanašajo na industrijske, komercialne ali znanstvene izkušnje.

4. Določbe 1. in 2. odstavka ne veljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, v kateri nastajajo licenčnine in avtorski honorarji iz stalne poslovne enote, ki se tam nahaja, ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki se tam nahaja, in je pravica ali lastnina, v zvezi s katero se izplačujejo licenčnine in avtorski honorarji, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takih primerih veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, če je plačnik država sama, politična enota, organ lokalne uprave ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katerima nastane obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev, in licenčnine in avtorske honorarje plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri se nahaja stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se izplačujejo, presega znesek, za katerega bi se dogovorila plačnik in upravičeni lastnik, če ne bi bilo takšnega odnosa, določbe tega člena veljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru se presežni del plačila obdavči v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa se mora upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobički, ki jih rezident države pogodbenice dobi z odtujitvijo nepremičnin, ki smo jih navedli v 6. členu in se nahajajo v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Dobički od odtujitve premoženja, ki so del premoženja, namenjenega za poslovanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premoženja, ki pripadajo stalni bazi, ki jo ima rezident države pogodbenice na razpolago v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, vključujoč dobičke od odtujitve takšne stalne poslovne enote (samostojno ali skupaj s celotnim podjetjem) ali takšne stalne baze, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

3. Dobički od odtujitve ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premoženja v zvezi s prevozi takih ladij ali letal, se obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Dobički od odtujitve kakršnega koli drugega premoženja, razen premoženja, navedenega v odstavkih 1, 2 in 3 se obdavčijo samo v državi pogodbenici, katere rezident je odsvojitelj.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE DEJAVNOSTI

NEURADNI PREVOD

1. Dohodek, ki ga rezident države pogodbenice ustvari s strokovnimi dejavnostmi ali drugimi samostojnimi dejavnostmi, se obdavči samo v tej državi, razen, kjer se tak dohodek lahko obdavči tudi v drugi državi pogodbenici, če ima svojo stalno bazo za opravljanje svojih dejavnosti, ki mu je vedno na voljo v drugi državi pogodbenici. V tem primeru se lahko v tej drugi državi obdavči samo tolikšen del dohodka, kolikor ga lahko pripišemo tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne dejavnosti" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, pravnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

OSEBNI PREJEMKI

1. V skladu z določbami iz 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni honorarji, ki jih prejema rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici, razen, če se zaposlitev opravlja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev opravlja v drugi državi pogodbenici, se lahko takšni honorarji, obdavčijo v tej drugi državi.

2. Kljub določbam 1. odstavka se honorar, ki ga prejme rezident države pogodbenice iz zaposlitve v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

a) prejemnik prebiva v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v koledarskem letu; in

b) se honorar izplača oziroma ga izplačajo v imenu delodajalca, ki ni rezident druge države pogodbenice; in

c) honorarja ne plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Kljub gornjim določbam tega člena se honorar iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim opravlja prevoze v mednarodnem prometu podjetje države pogodbenice, obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri se nahaja sedež dejanske uprave podjetja.

16. člen

PLAČILA ČLANOM UPRAVNEGA IN NADZORNEGA ODBORA

Plačila članom upravnega in nadzornega odbora in druga podobna izplačila, ki jih prejema rezident države pogodbenice kot član upravnega ali nadzornega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Kljub določbam 7., 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga prejme rezident države pogodbenice kot na primer gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik ali kot športnik, s svojimi osebnimi dejavnostmi, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja umetnik ali športnik s to svojo dejavnostjo, ne pripada samemu umetniku ali športniku, temveč drugi osebi, je ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavčen v državi pogodbenici, v kateri se opravljajo dejavnosti umetnika ali športnika.

3. Kljub določbam 1. in 2. odstavka tega člena je dohodek, pridobljen z osebnimi storitvami, ki ga umetniki ali športniki, ki so rezidenti države pogodbenice, zaslužijo z dejavnostmi v drugi državi pogodbenici v okviru kulturne ali športne izmenjave med vladama obeh držav pogodbenic, oproščen davka v tej drugi državi.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami 2. odstavka 19. člena se pokojnine in druga podobna nadomestila, ki se izplačajo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Nadomestila, razen pokojnin, ki jih izplača država pogodbenica, politična enota ali njeni organi lokalne uprave posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo pogodbenico, politično enoto ali njen organ lokalne uprave pri opravljanju državnih funkcij, se obdavčijo samo v tej državi.

b) Takšno nadomestilo pa je lahko obdavčeno samo v drugi državi pogodbenici, če so storitve izvršene v drugi državi pogodbenici in če je posameznik rezident te druge države, ki je:

(i) državljan te druge države; ali

(ii) ni postal rezident te druge države izključno za namene opravljanja storitev.

2. a) Vsaka pokojnina, ki jo plača ali se izplača iz sredstev skladov, ki jih je oblikovala, država pogodbenica, njena politična enota ali organi lokalne uprave posamezniku v zvezi z opravljenimi storitvami za to državo ali enoto ali organ njene lokalne uprave, se obdavči samo v tej državi.

b) Vendar pa se takšna pokojnina obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te druge države.

3. Določila prvega odstavka tega člena se enako uporabljajo glede nadomestil, plačanih Avstrijskemu zunanjetrgovinskemu predstavniku za Slovenijo in osebju Avstrijskega zunanjetrgovinskega predstavnika v Sloveniji.

4. Določila 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za nadomestila in pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali politične enote ali njenega organa lokalne uprave.

20. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

NEURADNI PREVOD

V obdobju dveh let, odkar je fizična oseba prvič prispela v državo pogodbenice in postala njen rezident z namenom, da bi poučevala, predavala ali opravljala raziskovalno delo na univerzi, kolidžu ali drugi šoli ali katerikoli priznani izobraževalni ali raziskovalni ustanovi te države pogodbenice in je bila takrat ali pa tik pred tem rezident druge države pogodbenice, se prihodki takšne osebe v zvezi s takšnim poučevanjem, predavanji ali raziskovalnim delom ne obdavčijo v prvi omenjeni državi.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Študent, pripravnik ali učenec, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in ki je v prvi omenjeni državi prisoten samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, je oproščen davkov v prvi omenjeni državi na plačila, ki jih prejema za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, če ta plačila izvirajo iz virov izven te države.

2. Prejemki, ki jih študent, pripravnik ali učenec, ki je ali je bil rezident države pogodbenice, dobiva iz zaposlitve, ki jo opravlja v drugi državi pogodbenici, v obdobju ali za obdobje, ki ne presega skupnega seštevka 183 dni v obračunskem letu, ne bodo obdavčeni v tej drugi državi, če je zaposlitev neposredno povezana z njegovim študijem ali usposabljanjem, ki ga opravlja v prvi državi.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, iz česar koli izvirajo, in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tisti državi pogodbenici.

2. Določbe 1. odstavka ne veljajo za dohodek, ki ne izvira iz nepremičnin kot so opredeljene v 2. odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici preko stalne poslovne enote, ki se nahaja v njej, ali opravlja v drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve preko stalne baze, ki se nahaja v njej, in je pravica ali lastnina, za katero se plačuje dohodek, dejansko povezana z takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki sestoji iz nepremičnine, navedene v 6. členu, ki je last rezidenta države pogodbenice in se nahaja v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje, ki sestoji iz premičnin, ki so del premoženja, namenjenega za poslovanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali iz premičnin, ki pripadajo stalni bazi, ki jo uporablja rezident države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih dejavnosti, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje in letala, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu, in premičnine, potrebne za delovanje takih ladij ter letal, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri se nahaja sedež dejanske uprave podjetja.

4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi.

24. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

Dvojno obdavčevanje bo odpravljeno kot sledi:

1. V Sloveniji:

a) kadar rezident Slovenije ustvari dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se sme po tej konvenciji obdavčiti v Avstriji, Slovenija odobri:

(i) kot odbitek od davka na dohodek tega rezidenta – znesek, ki je enak davku od dohodka, ki je plačan v Avstriji;

(ii) kot odbitek od davka na premoženje tega rezidenta – znesek, ki je enak davku od premoženja, ki je plačan v Avstriji;

Takšen odbitek v nobenem primeru ne sme presegati tistega davka na dohodek ali premoženje, ki je bil izračunan pred odbitkom in ki se, odvisno od primera, nanaša na dohodek ali premoženje, ki je obdavčljivo v Avstriji.

b) Če je v skladu s katerim koli določilom te konvencije, dohodek, ki ga ustvari, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident Slovenije, oproščen davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri obračunavanju davka od preostalega dohodka ali premoženja zadevnega rezidenta vseeno upošteva od davka oproščeni dohodek ali premoženje.

2. V Avstriji:

a) **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 5. člena MLI]** [kadar rezident Avstrije dobiva dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, bo Avstrija v skladu z določili spodnjih odstavkov b) in c) izvzela takšen dohodek ali premoženje iz obdavčenja;]

*Naslednji drugi odstavek 5. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 24. člena tega sporazuma v zvezi z rezidenti Avstrije:*³

³ V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI se drugi odstavek 5. člena MLI uporablja v Republiki Sloveniji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem;

in,

v skladu s prvim in tretjim odstavkom 35. člena MLI se drugi odstavek 5. člena MLI uporablja v Republiki Avstriji v zvezi s to konvencijo:

5. ČLEN MLI – UPORABA METOD ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
(Možnost A)

Pododstavek a drugega odstavka 24. člena te konvencije se ne uporablja, kadar Slovenija z uporabo določb te konvencije dohodek, ki ga doseže rezident Avstrije, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oprosti davka ali omeji stopnjo, po kateri se tak dohodek ali kapital lahko obdavči. V zadnjenavedenem primeru Avstrija dovoli, da se od davka od dohodka ali premoženja tega rezidenta odbije znesek, ki je enak davku, plačanemu v Sloveniji. Tak odbitek ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka, ki se nanaša na take dele dohodka ali premoženja, ki se lahko obdavčijo v Sloveniji.

b) kadar avstrijski rezident pridobiva dohodke, ki so v skladu z določili 10., 11. in 12. člena lahko obdavčeni v Sloveniji, bo Avstrija upoštevala kot odbitek od davka na dohodek temu rezidentu vsoto, ki bo enaka davku, plačanemu v Sloveniji. Višina upoštevanega zneska pa ne sme presegati zneska avstrijskega davka, ki je bil izračunan pred odbitkom in se nanaša na takšne vrste dohodkov iz Slovenije.

c) kadar je v skladu s katerimi koli določili te konvencije pridobljeni dohodek ali premoženje v lasti rezidenta Avstrije oproščen plačila davka v Avstriji, lahko Avstrija vseeno, pri izračunu o višini davka na preostalem delu dohodka in premoženja tega rezidenta, upošteva oproščeni del dohodka in premoženja.

d) dohodek, ki ga pridobi avstrijski rezident in ga Avstrija v skladu s to konvencijo uvršča med dohodke, obdavčene v Sloveniji, se vseeno lahko obdavči v Avstriji, če je po opravljenem postopku skupnega dogovora, Slovenija oprosti ta dohodek od obdavčenja v okviru te konvencije.

25. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice v drugi državi pogodbenici ne bodo zavezani nobenemu obdavčevanju ali kakršnim koli zahtevam s tem v zvezi, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče kot obdavčevanje za državljane druge države v enakih okoliščinah, še posebno glede rezidentstva. Določila tega člena veljajo, ne glede na določila 1. člena, tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti ene izmed držav pogodbenic, niso zavezane nikakršnemu obdavčenju in obveznostim z njim v zvezi, ki bi bilo drugačno ali večje od obdavčenja in obveznosti v zvezi z njim, ki velja ali lahko velja za državljane druge države v enakih pogojih.

3. Obdavčenje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne bo manj ugodno v drugi državi pogodbenici kot bi bilo obdavčenje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Določbe tega odstavka se ne razumejo, kot da zavezujejo državo pogodbenico, da dodeli rezidentom druge države

-
- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Avstrija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem.

pogodbenice kakršne koli osebne olajšave in odbitke za davčne namene na račun osebnega statusa ali družinskih obveznosti, ki jih dodeljuje svojim rezidentom.

4. Razen kjer veljajo določbe 1. odstavka 9. člena, 6. odstavka 11. člena ali 6. odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji in druga izplačila, ki jih izplačuje podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, za namene določitve obdavčljivega dobička takega podjetja, odbijajo pod istimi pogoji, kot če bi bili izplačani rezidentu prve omenjene države. Tudi dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice se pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja tega podjetja odbijajo pod enakimi pogoji, kot da bi bili dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države pogodbenice.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno, v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne bodo v prvi omenjeni državi zavezana nikakršnemu obdavčevanju ali zahtevam s tem v zvezi, ki bi bile drugačne ali bolj obremenjujoče kot obdavčenje in s tem povezane zahteve, katerim so zavezana druga podobna podjetja prve omenjene države.

6. Določbe tega člena veljajo kljub določbam 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da so ali bodo dejanja ene ali obeh držav pogodbenic imela za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki mu jih nudi domača zakonodaja teh dveh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, če se njegov primer nanaša na 1. odstavek 25. člena, pa tisti državi pogodbenici, katere državljan je. Zadeva mora biti vložena v treh letih od prve prijave dejanja, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Pristojni organ si mora, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadevati razrešiti primer v skupnem dogovoru s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognil obdavčenju, ki ni v skladu z določbami te konvencije. Vsak dogovor, ki ga skleneta, je treba izvajati ne glede na prekluzivne roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojni organi držav pogodbenic si morajo prizadevati s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki izvirajo iz razlage ali uporabe te konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujejo o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih ne predvideva ta konvencija.

4. Pristojni organi držav pogodbenic lahko neposredno komunicirajo drug z drugim, da bi dosegli dogovor v smislu zgornjih odstavkov. Kadar je za dosego dogovora priporočljiva ustna izmenjava mnenj, le-ta poteka preko komisije, ki je sestavljena iz predstavnikov pristojnih organov držav pogodbenic.

*Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:*⁴

⁴ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitraža) MLI uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. julija 2018, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se VI. del (arbitraža) MLI uporablja za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. julijem 2018 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti ter dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitraža) MLI

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 26. člena te konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanj za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 26. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v tem delu, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.

b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:

- i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od države pogodbenice navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega

odstavka 19. člena MLI ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) MLI). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;

iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena MLI, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge države pogodbenice pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge države pogodbenice):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena MLI zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena MLI, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena MLI.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena MLI zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka 19. člena MLI, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh

pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena MLI, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka 19. člena MLI.

10. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom po 26. členu te konvencije uredita način uporabe tega dela, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe tega člena MLI:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z MLI, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od držav pogodbenic;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od držav pogodbenic – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom držav pogodbenic – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa držav pogodbenic skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene tega dela uporabljajo drugi do četrte odstavke 20. člena MLI.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena MLI. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljan niti rezident nobene od držav pogodbenic.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance držav pogodbenic in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ države pogodbenice ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od držav pogodbenic.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za

davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od držav pogodbenic.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb tega dela in določb te konvencije ter domače zakonodaje držav pogodbenic v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb te konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa držav pogodbenic zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah te konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje držav pogodbenic.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene tega dela in določb te konvencije, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom držav pogodbenic:

- a) pristojna organa držav pogodbenic dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Varianta 2 – neodvisno mnenje

2. Razen če se pristojna organa držav pogodbenic medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake države pogodbenice vsem članom senata brez nepotrebne odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;
- b) arbitražni senat odloči o vprašanih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami te konvencije in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje držav pogodbenic. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa držav pogodbenic lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma držav pogodbenic sporoči pisno, v njej

pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa držav pogodbenic zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi te konvencije in arbitražni postopek na podlagi tega dela se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma držav pogodbenic, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrti odstavek 19. člena MLI arbitražna odločitev v skladu s tem delom ni zavezujoča za državi pogodbenici in se ne izvede, če se pristojna organa držav pogodbenic dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi tega dela honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata državi pogodbenici v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta državi pogodbenici na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa držav pogodbenic. Če takega dogovora ni, vsaka država pogodbenica krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta državi pogodbenici.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa ta del, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v tem delu ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali državi pogodbenici.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrški) MLI

Republika Slovenija v skladu s pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi VI. dela.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v državi pogodbenici, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej državi pogodbenici, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna

stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene države pogodbenice, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

Republika Avstrija v skladu s pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI izraža naslednje pridržke v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitražna na podlagi VI. dela.

Republika Avstrija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih splošnih določb proti izogibanju v Zveznem davčnem zakoniku ("Bundesabgabenordnung"), zlasti njegovih oddelkov 21 in 22. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe proti izogibanju. Republika Avstrija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

27. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah. Ne glede na to se lahko informacija, ki jo pridobi država pogodbenica, uporablja za druge namene, kadar se v take druge namene lahko uporablja po zakonodaji obeh držav in če pristojni organ države, ki informacijo daje, tako uporabo dovoli.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,

b) da predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonodaji ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,

c) da predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zaprosi za informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda te se v nobenem primeru ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, da lahko država pogodbenica zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna ustanova, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

28. člen

DIPLOMATSKI PREDSTAVNIKI IN KONZULARNI USLUŽBENCI

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti diplomatskih predstavnikov ali konzularnih uslužbencev, določene s splošnimi pravili mednarodnega prava ali z določbami posebnih sporazumov.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije.⁵

⁵ V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI se prvi do tretji odstavek 10. člena MLI uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem;

in,

v skladu s prvim in tretjim odstavkom 35. člena MLI se prvi do tretji odstavek 10. člena MLI uporabljajo v Republiki Avstriji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Avstrija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem.

10. ČLEN – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLORAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE V TRETJIH JURISDIKCIJAH

1. Kadar:

- a) podjetje države pogodbenice doseže dohodek v drugi državi pogodbenici in prvo omenjena država pogodbenica ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni državi pogodbenici,

se ugodnosti po tej konvenciji ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni državi pogodbenici, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni državi pogodbenici. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge države pogodbenice ne glede na katere koli druge določbe te konvencije.

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge države pogodbenice, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident države pogodbenice, ugodnosti na podlagi te konvencije v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge države pogodbenice v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ države pogodbenice, ki mu je rezident druge države pogodbenice predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge države pogodbenice.

*Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:*⁶

⁶ V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI se prvi odstavek 7. člena MLI uporablja v Republiki Sloveniji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem;

in,

v skladu s prvim in tretjim odstavkom 35. člena MLI se prvi odstavek 7. člena MLI uporablja v Republiki Avstriji v zvezi s to konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019, ali po njem; in

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe te konvencije se ugodnost po tej konvenciji v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb te konvencije.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija bo ratificirana in listini o ratifikaciji bosta izmenjani na Dunaju kakor hitro bo mogoče.

2. Ta konvencija začne veljati prvi dan tretjega meseca, ki sledi tistemu, v katerem bosta izmenjani listini o ratifikaciji, njene določbe pa se bodo začele uporabljati za davke v katerem koli obračunskem letu, ki se začne po 31. decembru v koledarskem letu, v katerem sta bili izmenjani listini o ratifikaciji.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Ena ali druga država pogodbenica lahko pošlje po diplomatski poti pisno obvestilo o prenehanju veljavnosti najpozneje do tridesetega junija v koledarskem letu po preteku petih let od dneva, ko je ta konvencija začela veljati. V takem primeru ta sporazum preneha veljati za davke v katerem koli obračunskem letu, ki se začne po 31. decembru v koledarskem letu, ki sledi letu, ko je bilo dano obvestilo o prenehanju.

V POTRDITVI TEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v dveh istovetnih izvodih v Ljubljani dne 1. oktobra 1997 v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku. Vsa tri besedila so enako verodostojna. V primeru razhajanj med besedili je merodajno angleško besedilo.

Za

Republiko Slovenijo

Milojka Kolar

Za

Republiko Avstrijo

Gerhard Wagner

b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Avstrija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019, ali po njem.

DODATNI PROTOKOL

Ob podpisu Protokola o spremembah Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane v Ljubljani 1. oktobra 1997, spremenjene s protokolom, podpisanim v Ljubljani 26. septembra 2006, ki je bil danes sklenjen med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo, sta se podpisnika sporazumela o teh določbah, ki so sestavni del protokola:

K 27. členu

1. Kadar pristojni organ države prosilke zaprosi za informacije po tej konvenciji, priskrbi pristojnemu organu zaprosene države informacije, s katerimi dokaže njihovo predvideno pomembnost glede na zaprosilo:

(a) identiteto osebe, ki se zasliši ali preiskuje,

(b) izjavo o zaprosenih informacijah, vključno z njihovo naravo in obliko, v kateri želi država prosilka prejeti informacije zaprosene države,

(c) davčni namen, za katerega se zaprosijo informacije,

(d) razloge za prepričanje, da zaprosene informacije hrani zaprosena država oziroma jih ima ali so pod nadzorom osebe pod jurisdikcijo zaprosene države,

(e) ime in naslov katere koli osebe, za katero verjame, da bi lahko imela zaprosene informacije, če jo pozna,

(f) izjavo, da je država prosilka na svojem ozemlju izkoristila vse načine za pridobitev informacij, razen tistih, ki bi povzročili nesorazmerne težave.

2. Razume se, da izmenjava informacij, določena v 27. členu, ne vključuje ukrepov, ki pomenijo naključne poizvedbe.

3. Razume se, da peti odstavek 27. člena ne zahteva, da države pogodbenice izmenjavajo informacije spontano ali avtomatično.

4. Razume se, da je poleg že omenjenih načel pri razlagi 27. člena treba upoštevati tudi načela iz komentarjev OECD, vključno s strokovno opombo, ki jo je pripravil Sekretariat OECD in je priložena temu dodatnemu protokolu.

V POTRDITEV NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta dodatni protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Ljubljani 28. septembra 2011 v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za

Republiko Slovenijo

Mateja Vraničar

Za

Republiko Avstrijo

Andreas Scheider

Priloga

Strokovna opomba o petem odstavku 26. člena vzorčne davčne konvencije OECD

V petem odstavku 26. člena vzorčne davčne konvencije OECD je določeno, da bančna tajnost ne more biti ovira za izmenjavo informacij za davčne namene. V 26. členu so določene tudi pomembne varovalke za varstvo zaupnosti informacij o davčnih zavezancih.

Standard zahteva izmenjavo informacij le na zaprosilo. Kadar se zaprosi za informacijo, jo je treba izmenjati le takrat, ko je "predvidoma pomembna" za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje pogodbenice. Državi se ne smeta ukvarjati z naključnimi poizvedbami ali zaprositi za informacije, za katere je malo verjetno, da bi bile pomembne pri davčnih zadevah določenega davčnega zavezanca. Pri sestavljanju zaprosil morajo pristojni organi izkazati predvideno pomembnost zaprosene informacije. Država ne more na primer naključno zaprositi za informacije o bančnih računih, ki jih imajo njeni rezidenti pri bankah v drugi državi. Celotno gre za nadzor nad davčnim zavezancem, davčna uprava ne zahteva informacije o posameznem davčnem zavezancu, če ni bilo nobene transakcije ali niso bili prepoznani znaki morebitnih transakcij, ki bi bile povezane z drugo državo. Kadar pa davčna uprava odmeri davčno obveznost posameznega davčnega zavezanca in sumi, da ima ta davčni zavezanec v drugi državi bančni račun, lahko pristojni organ zahteva informacijo o tem davčnem zavezancu. To je mogoče tudi, ko je bilo identificiranih več davčnih zavezancev, na primer tistih, ki imajo offshore kreditne kartice bank v drugi državi. Zaprošena država pa mora prej uporabiti vsa domača sredstva za dostop do zaprosenih informacij. Za nadaljnje podrobnosti sta na voljo komentarja k 26. členu vzorčne davčne konvencije OECD in 5. členu vzorčnega sporazuma o izmenjavi informacij.

Pri izmenjavi informacij veljajo pravila o strogi zaupnosti. V 26. členu je izrecno določeno, da se vsaka sporočena informacija obravnava kot tajnost. Uporablja se lahko le za namene, določene v konvenciji. Sankcije za kršitev take tajnosti v vseh državah urejata upravna in kazenska zakonodaja. Praviloma je nepooblaščen razkritje davčnih informacij, ki jih je poslala druga država, kaznivo dejanje, ki se kaznuje z zaporno kaznijo.

Kakor je razvidno iz obrazložitve v komentarju k vzorčni davčni konvenciji OECD in v priročniku o izmenjavi informacij OECD, bančna tajnost ni nezdržljiva z učinkovito izmenjavo informacij za davčne namene. Vse države poznajo bančno tajnost ali pravila o zaupnosti. Izpolnjevanje mednarodno sprejetega standarda o izmenjavi informacij dovoljuje le omejene izjeme pri pravilih o bančni tajnosti in ne bi smelo ogroziti zaupanja državljanov v varstvo njihove zasebnosti.